

Ubrin Benedek

Nyitány

Elnézést kérek, ez kabaré!
Rivalda fényben száll a poén.
Megleli ön is a sajátját,
Viheti haza a poénját,
Lepje meg vele a családját.

Elnézést kérek ez kabaré!
A nevetés nem kötelező...
Ha nevetésre szánja magát,
Legalább komolyan nevessen.
A fogsora jaj!...- ki ne essen!

Elnézést kérek ez kabaré!
Tegnap pár ülőhely vizes lett...
Felülről becsöpög az eső,
Sajnálom, hogy lyukas a tető.
Jaj! – meg ne fázzon az illető...

Többször hallottam azt a szólásmondást, hogy a humor az utcán hever, csak lekell érte hajolni. Szeretném kiegészíteni azzal, hogy a humor mindenütt hever, még az ágyban is...

Az emberek leginkább három tényezőről szoktak nevetni. Ki tudná-e valaki egy szóban fejezni a három tényező jelentőségét?

Tessék! Szex! Úgy van! Kitalálta!

Nem állítom, hogy mindenki nevet a szexis témákon, mert jómagam sem tudok minden szexis témán nevetni. Azonban nagyon jókat tudok nevetni azokon az embereken, és gondolom, mások is, akik állatian tudnak nevetni a nézőtéren a szexis témákon. A múlt héten tanúnak mentem el a bíróságra. Az egyik ismerősöm megkért, hogy tanúskodjam a felesége válásánál, egyheti házasságuk után.

Vonakodtam, hogy nem megyek. Azt sem tudtam, hogy mit mondjak a bíróságon. Majd a bíró a szédbe adja a szót, csak mindenre igent mondjal – mondta az ismerősöm. Különböznél mindketten akarunk válni, nem lesz probléma...

Elmentem.

A bíró megszólalt.

Alperes Túró Gizella álljon fel. – Foglalkozása?

Nyalókaárus vagyok!

Tudomásul vette a keresetben foglaltakat? – kérdi a bíró

Ugrin Benedek

- Igen.

Mit tud felhozni mentességül a vádakkal kapcsolatban?

Tisztelt Bíróság! Felperes Dérrántó Elek, a nászéjszakán teljesen tehetetlen volt. – Értem. – felelte a bíró. – Felperes Dérrántó Elek, álljon fel! – Foglalkozása? – Virágkertész vagyok. – Elismeri az alperes által emelt vádakat? – Igen, bíró úr, elismerem! – Mit tud mentességül felhozni az alperes által emelt vádakkal kapcsolatban?

Tisztelt bíróság!

Szabad finoman kifejezni magam. – Igen, szabad!

Kertünk alján szép csendesen
folydogál egy kis patak.
Szüntelenül csörgedezik,
mint az élet úgy halad.

REFRÉN:

Kis patak, kis patak...
A hús vizű kis patak.

Ám egy forró nyári napon
meglassult a kis patak.
Szomorúan vánszorogva
haladt el kertünk alatt.

REFRÉN:

Kis patak, kis patak...
A hús vizű kis patak.

Meglepődve kérdezgettem,
mi van veled, kis patak?
Az én vizemből locsolják
a sok kerti virágokat.

Válaszolt a kis patak.
A hús vizű kis patak.

REFRÉN:

Kis patak, kis patak...
A hús vizű kis patak.

Utrin Benedek

A házban, ahol lakom, az egyik lakónak tíz macskája van. Az ajtószomszédjával állandóan hajhúzócskát játszanak a macskák piszkítása veszekedésre és dübörgésre lettem figyelmes. – Matoszik! – Matoszik! – mondja Matoszik! – Magának az ablakát kell megvernem, hogy kijöjjön? – (Matoszik kijött) Idefigyeljen maga, nem toszik Úr! – ha én megverem magát, nem veri meg többé az ablakom!

Száll a macskaszereződ a sötét éjben,
Már aludni szeretnék! – elnézést kérem!
Mire való ez a csúf macskanyávogás? –
A gazdáját! szól egy cifre káromkodás.
Nyáu – nyáu – nyáu – nyáu

Jaj, nagyon szép kis pulikutyát láttam, a belvárosban, az egyik presszó előtt kikötve egy fához. A gazdája bent volt a presszóban. A kiskutya mellett az út szélén, szemben, egy Volga állt. A Volgában a söfőr újságot olvasott. Amikor a kiskutya mellett elment egy csinos, fiatal hülgy, a sofőr mérgesen kiugatott a Volgából. A hülgy megijedt. – Mindenki azt hitte, hogy a kiskutya ugat, pedig csak a sofőr ugatott. Majd a presszóból kijött egy idős hülgy, éppen, amikor a sofőr a Volgából kiugatott.

Hogy mer kérem egy tisztességes kutya becsületébe gázolni!?

- Ezért kérem feljelentem, súlyos becsületsértést fog fizetni!

- Láttam én a kutyám arcán, hogy ártatlan. Oly komolyan ült ő ott! – maga meg a kocsiból az ő nevében pofátlanul ugatott! ...

Van nekem egy aranyos kis pulikutyám,
Kit reggel pórázon sétáltat nagyanyám.
Mivel, hogy kislány ő, a neve Rebeka.
Nagyanyám rám bízta, mert fáj a dereka.

REFRÉN

Ejnye, ejnye Rebeka, meg ne tudja Nagymama,
Könnyműségem miatt leszel mama...

Vidd el kisfiam sétálni a Rebekát,
De vigyázz, jó erősen fogd a pórázát.
A téren sok kiskutya csapja a szelet,
Vigyázz rá jól kisfiam, mert bajba eshet...

Utrin Benedek

REFRÉN

Ejnye, ejnye Rebeka, meg ne tudja Nagymama,
Könnyműségem miatt leszel mama...

A téren szabadon engedtem Rebekát,
Hálából gyorsan megcsóválta a farkát.
Örömeben el is futott jó messzire,
Biztosan tudta, hogy ott van a pincsije...

REFRÉN

Ejnye, ejnye Rebeka, meg ne tudja Nagymama,
Könnyműségem miatt leszel mama...
Ez a kutyaszerelem visz majd a bajba engem.

Találkoztam a volt barátommal. Kérdezte, hogy nyaraltunk a nyáron. – Ó – mondtam -, kitűnően. Megegyeztünk a feleségemmel, hogy idén külön-külön fogunk nyaralni. – Én mentem a Balatonra, a feleségem ment Galyára. Tehát kitűnően nyaraltunk... Majd megkérdeztem a volt barátom – hát ti, hogy nyaraltatok? – Hagy el! – mondja a barátom. – Éppen nászútra mentem a Balatonra az ötödik feleségemmel. Sétálgattunk egy este a parton, a fák alatt. Odajött hozzánk két suhanc, azt mondja az egyik: No, Apuskám, lelépni! – Az anyuci velünk jön! – Természetesen én nem hagytam annyiban, elkezdtem hadakozni. – Az egyik suhanc akkora pofont adott nekem, hogy két fogam azonnal kiesett. – Hát így sikerült a mi nyaralásunk...

Oly nehezen várom a tavaszt,
mely én bennem új érzést fakaszt,
Sétálgathatunk a fák alatt,
Madárdalt hallgatunk...

Tavasszal a szív jobban szeret,
Másképp látom az életemet,
Kirándulni véled élvezet,
Egy kis bók, egy kis csók...

REFRÉN:

A szép nyár még sokkal biztatóbb,
A strand és szerelem izgatóbb,

Utrin Benedek

A vizek partján csendesen pihenni...
Csak jönne akire várok én.
Úgy látom, már közeleg felém,
Az enyém lesz ő, ha ma nem, majd holnap...

A tavasz, nyár sok szépet kínál,
Csak az a baj, hogy gyorsan elszáll.
Fut az idő, soha meg nem áll.
Jöjj tavasz, jöjj szép nyár...

REFRÉN:

A szép nyár még sokkal biztatóbb,
A strand és szerelem izgatóbb,
A vizek partján csendesen pihenni...
Csak jönne akire várok én.
Úgy látom, már közeleg felém,
Az enyém lesz ő, ha ma nem, majd holnap...

A nyáron hazalátogattam a szülőfalumba. Meglátogattam a rokonokat, ismerősöket. Egyik jóismerősömhöz lagziba voltam hivatalos. Természetesen nagy paraszti udvar, sok állat stb. stb. A lagzira borjút vágta. A násznép javában mulatott, amint beléptem a kapun. A gazdaasszony, éppen a férjét korholta, a szalmakazal tövében. – Apja! – mit csinál maga ott fenn a kazal tetején azzal a szerencsétlen borjúval? – Mit csinálok? – mit csinálok? – mit csinálnék? – Tömöm a bőrt! – Miféle bőrt? – Hát a borjúnak a bőrét! Azonnal jöjjön le! – (Apja lejött) Apja! – Meg szokta maga számolni azokat a kiscsirkéket, amit a múlt héten kiküldtem a tanyába? – Meg hát! – Hát osztán – meg vannak? – Megvan mind! – Hát osztán mennyi az a mind? – Hát a fene se tudja már! – Apja! – Hát osztán azokat a kotlókat le szokta maga szedni a tojásról? – aztán megeteti őket? – vagy lejönnek maguktól, aztán mennek, szedegetnek maguknak? – aztán még odavannak, kihülnek a tojások és megzápulnak? – Hát persze, hogy meg szoktam etetni! – mindennap le szoktam őket szedni a tojásról, belerakom a borító alá, adok nekik enni, inni, megvárom, mit csinálnak, aztán visszarakom őket a tojásra. – No, meg aztán a tojásokat is meg szoktam kavarni...

(Apja – egy üveg borral az istállóba menekül, a házsártos asszony elől, de ott is rátalál a házsártos asszony.)

Apja! – Mit köpköd maga? ! – Mi a fenének bújt maga ide az istállóba ezzel az üveg borral? – No! – hát nem érti? – mit köpköd? – Hát ez a bor, olyan ecetízű, hogy az csuda! – Melyik? – Hát ez ni! – Muti! – Hát hiszen ez ecet! – Maga meg megitta? –á Hát minek

Ugrin Benedek

keveritek az ecetes üvegeket a boros üvegek közé? – Azért, mert a becsinált levesbe cet is kellett! – Hát én már megittam egy pohárral! – A teremtésit az ilyen málészájú embernek! – Maga mindig megcsinálja a botrányt a lakodalomban! – Milyen botrányt? – milyen botrányt?! – Hát, amikor a Róza esküvője volt is, vacsora közben felállt, és azt mondja: - egyen mindenki nyugodtan, én kimegyek a klozetra! – A szemem majd kisült a pesti vendégek előtt... - Mintha azok a pesti vendégek nem is hallottak volna olyat! – No jöjjön, feküdjön le, mert még megissza ezt a fél üveg ecetet!

Véget ért a falusi látogatásom. A rokonok megpakoltak mindenféle finomsággal, elindultam az állomásra, hogy megyek a fővárosba, Budapestre. Tehát haza. A nagy csomagokat a sínek közé letettem, ahol majd a vonat megáll, abba a kocsiba szállok fel. Amint a vonat beérkezett az állomásra, leszállt egy asszony, és a férj elkezdte a gyermekeket adogatni a vonatkocsiból az asszonynak. Már hat gyermeket leadott a férj, ideges voltam, hogy lemaradok a vonatról, megkérdeztem a hölgyet, ill. a parasztasszonyt: - vannak még? – vannak! – nem acskóba izélünk mik mint maguk! – No, ezt jól megkaptam...

EZ AZ ÉN ÉDES ÁLMOM!

Az éj sötétje elszállt, fényesség vett körül.
Egy szép leány jött felém báránnyfelhők közül.
Ruhája szép csillogó, arca rám mosolygott,
Bizakodtam, hogy nekem csókokat is hozott...

REFRÉN:

Olyan szép volt a leány, a földön nincs sehol,
Csengő hangon szólt hozzám, így madár sem dalol.
Hozzád jöttem, jó fiú! – és ágyamnál megállt,
Talán béke szép angyal a földre hozzám szállt? –

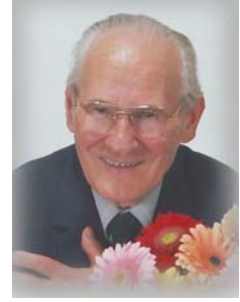
Béke vagyok, jó fiú! – tudom, értem epedsz...
Ne titkold, hogy Te engem, ma sokat emlegetsz...
Tudom, sokat vársz énrám, leszek a kedvesed,
Ha Te is úgy akarod, boldog leszek veled...

REFRÉN:

Olyan szép volt a leány, a földön nincs sehol,
Csengő hangon szólt hozzám, így madár sem dalol.

Ujrin Benedek

Hozzád jöttem, jó fiú! – és ágyamnál megállt,
Talán béke szép angyal a földre hozzám szállt? –

Valóság ez, nem álom, a béke megjelent! –
Nagy kár, hogy felébredtem, amikor megölelt...
Maradj itt velünk béke! – nagyot sóhajtottam,
Béke legyen a Földön! – Béke! – kiáltottam...

REFRÉN:

Olyan szép volt a leány, a földön nincs sehol,
Csengő hangon szólt hozzám, így madár sem dalol.
Hozzád jöttem, jó fiú! – és ágyamnál megállt,
Talán béke szép angyal a földre hozzám szállt? –